

De
Schemtob Palmar.

dissertatio

in aequo ⁷ratio historico-critica,

quam

consentiente amplissimo

philosophorum ordine

in

Academia Fredericana

~~universitate~~

~~Wittenburgensi~~

Malensi et Vilebergensi
 consociata,

pro summis

in philosophia honoribus

~~capit~~ scriptis

auctor

Leopoldus Zunz.

Berolini d. XXI. decembris MDCCCXX.

Argumentum.

1. de variis nomine Schemtob. - II. Schemtobii prisci, usque ad finem Saec. XIII. - III. Schemtobii saec. XIV. - IV. Schemtobii saec. XV. - V. recentis Schemtobii. - VI. de libris tituli Schemtob. - VII. de gente Salkirae. - VIII. de Schemtob Salkirae nomine et aetate - IX. de eius patria. - X. de eisdem vita et doctrina. - XI. introductio ad libros eius recensendos. - XII. recensio librorum 1. II. - XIII. recensio librorum 12-20. - XIV. de Samuele Sarsa, Salkiram epitomante. - XV. continuata librorum nostri historia, usque ad Annum 1650. - XVI. eadem usque ad hoc tempus. - XVII. tabula scriptores iudaicos exhibens, qui inde ab Anno 1228. usque ad Annum 1502. floruerunt.

Cap. I. Eadem quam ostendi ratione, et noster Schemtob Salkira latens diu et paene ignotus erat. Quam pauci scriptores de eo habent mentionem, dum ultimè rabbini faeces, ac si monti rupe, diac essent, a tepidis deversantur! -

Necesso

Necessse autem est, historiae nostrae et
 de ^{de} Schemtab nomine Schemtab ineditis aliqua
 praemittam, ne, ut haec illucce vide; nos
 cum aliis confundatur. Ipse J. Chr. Wolfius
 (Bibl. hebr. II. pag. 1133.) haec fatetur: „vercor, in-
 quit, vehementer ne interdum scripta quae-
 dam in tanta auctorum apud Judaeos
 ipsos et bibliothecarum scriptores confu-
 sione, a me alienis dominis vindicentur!”

Nomen Schemtab, olim uocitatisimum,
 hodie non nisi in Turcia sinibusque reperis.
 Ita et Masaltob^a et Simantob^a raro occur-
 runt. Sontob^a uero pluries et apud nos au-
 ditur. Nomen Tab-^{Sam} plane exstinctum.

Annotationes ad Cap. I.

et vide Kimchi michlol ed. Venet. 1575.
 f. 69, b. cf. Wolf. I. pag. 1074; II. p. 57. et p. 1051.
 (N. 1500.) Wolf. I. 930. (N. 1406.) qui germa-
 nice Lippmann (rarius Benedict), hebraice
 Sontob uocari solent. — Put Joseph tob-
 et Sam. Saec. XI. —

Cap. II. Turbam Schemtabiorum ad annos
 redacturus in varios occurri vel igno-
 rae aetatis, vel, aua sociis diuersi sunt
 Dubios. Attamen quae inveni afferam.
 171200? Primus forte est ignotus ille
 apud Bartolocium (Biblioth. I, 367; III
 832). Est enim in Vaticano exemplar

in x supp. h. 7. N. 592
 occurrit nomen
 1621000. —

pag. in 4 opticos Alfarabii arabice sed
 rabblinico characteribus descriptum
 pro Josepho f. Schemtab et Isaac ibn
 Nun. Ibidemque commentarii Sackiae
 albatrici eodem modo scripti; sed a Jose-
 pho f. Schemtab pro Isaac f. Nunphilo,
 Josepho. ~~alter~~ ~~terum~~ locum suspicor men-
 dorum.

2, 1250. Schemtab Palmira, de quo cap VII.

199. differant.

3) 1260. Profes Legionensis f. Schemtab,
 hispanus floruit A. 1290 et scripsit: I F F. vid. in Trib. 3.

- librum, quo opiniones philosophorum
 comparantur, ut recte Sechiel ^a definit.

Confirmatur verbis Jacobi Chabib, in
 praefatione libri En-Jacob dicentis: F F. vid. in Trib. 3.

- Estat apud Uris (cat. Mos. orient. B.
 Bodlej. Oxon. 1787. de codd. hebr.) p. 69. eodem,
 plac ms. ubi in medio praefationis auc-
 tor dicit: F - ^{II) דאריה דש"ר} (ap. Opp. et ap. Uris p. 44; cf. F. vid. T. 3.
 Kastal. W. 242), quem Scharin f. 133, a
 falso Schemtab Legionensi (N. 5) tribuit.

III) ^{IV)} pro representatione Sadduceorum, [†] vid. T. 3.
 de quo Wolf. III. 469 et Koccheri nov. Biblioth.
 I 95 sarius narrant. VI) libri Schari, qui
 Demum Saec. XVII. incunte innotuit, mag,
 nam partem dicitur confecisse. Sepul,

tho

Juda Laeb f. Isaaci f. Sechiel editum Carolo
 rubeae 1764 fof. Non raro operis Wolfii destitu-
 tus Juda^{us} quoque modo innixus graviter hallu-
 cinatur. — J. Suchasin f. 42, a 5. — hic liber

Fol. 74.

(Schor) post extatorem Nachmanidae et Ache.
 ris, qui cum nondum viderant, est detectus. —

(Abraham 1771)

of. Schalschelet f. 56, 6) — J. Suchasin habet. F. vid. P. 4.

† — oppidum Guadalaxara rectius in quaest.

et resp. Adverath (Stanoviae 1614 4, N. 240.

et 280. † — scribitur. locus ¹⁶¹⁶ huius dubie cor. † vid. P. 4.

ruptus in editione Cracoviensi ~~non~~ ^{si} ~~intelligere~~ ⁷¹¹⁷ ~~non~~ ^{ex} ~~non~~ ^{Vad}

non est Guadalaxara. — — Wolfius, contra

suam ipsius sententiam, virum hunc unum

in duos differat, alterum Masen Legionem,

sem, alterum Masenf. Schemtob designat.

vid. I, 832, 898, et III. 468, 814. —

J. tom ^{1702 91} f. 116, a — 119, b (Ed. Amstelodam.

1771. cura Jacobi de Silva Mendez).

of. Suchasin f. 163. bl. 15) ^{1702 91} Schalschelet f.

55, bl. 2 a f) mendose Schemtob pro Sontob

occurrit. a. may sine d. 2 1702 2

Cap. III. Saeculo XIV. hi inclinarunt:

88) 1325. Schemtob f. Abraham f. 80,

fiac f. Sauli f. Mosi f. Davidis f. Abra-

ham f. Gaon, viait Safatae et scripsit: J. F. F. vid. P. 5.

commentarium ad Nachmanidem in Pen-

tateuthum, exemplar anno 1658. descriptum

in Bibliotheca Vaticana. J. F. — De legum F. vid. P. 5.

myote

¶ vid. P. 5.

mysteriis III) ¶ — IV. comment in Meieri
f. Todrosi ginnath — bitthan. V.) de litteram
rum coronis. VI. volumen quoddam cabba,
casticam in Biblioth. Opp. — VII. convertit
Israelis Tudelesis librum praeceptorum
ex arabico in hebraicum sermonem. — cf.
dict. Moreri (Paris 1759) IX. S. p. 229. —

¶ vid. P. 5.

10
#

~~1745~~ Schemtob f. Isaaci Sprot Gude-
lensis scripsit: I) ¶ — a duobus homony-
mis discernendum, quorum alter Kalo-
nymi (novissime editus Hamburgi 1746)
alter Israelis f. Loeb (Frasurti ad Viadrum
1739) II, § — allegoricam narrationum
talmudicarum explicationem. III) §, a sex

† vid. P. 5.

‡ vid. P. 5.

aliis hujus tituli libris diversum est
comment. in Aben Eoram. vide R. M.
Melfuchroeri diop. de meritis Hebraeo-
rum in rem literariam d. 37 et Schab,

‡ vid. P. 5.

tai (in § — I) 36. 40. ib. II. § 6 — IV) conser-
tit Averrois in Aristotelem de anima
commentarium. caemp. nos. Sprofae as-
servatur quodst. 1441. descriptum item
in cat. Lemisim p. 31. c. 313. —

— Parisiensi

+ ~~1744~~ Sapro unde Schemtobius socium
suggeroit Bapragius (hist. Jud. Rotterd.
1707. t. V. p. 1789) quem Salmonis Grolis,
tani (A. 1352 florentis) filiumque heredemque

osii paterni in sacra christiana appellat.

18 ~~18~~ c. 1400. Schemtab, adus Josephi. cf. cap. seq. N. 15.

19 ~~18~~ Utrum Schemtab is, cuius disputatio cum

Petro de Luna (ob. A. 1424.) in Arragonia habita

exstat cat. Paris. p. B. c. 144, a relictis pauloque

post referendū diversus sit, nec ne, plane igno-

raro. Forsitan in sacculum sequens disputa-

tio haec inferenda, cum alteram A. 1412. Der-

tosae rabbinus ingrossi sunt, praesente Papa

et de Luna (vide Wolf I, 464, II. 839, Koecher [51])

Annotationes ad cap. III.

ay fuit discipulus Salomonis Addereth et

Josephi f. Tobiasae. vide catal. codit. Mos.

Biblioth. reg. Paris 1439. c. 104, p. 26. c. 260-263.

c. 144. item de Prophi cat. V. p. 66. c. 508, et idem

videtur III. p. 65. c. 1108, p. 104. c. 1201. N. 3. - Tres

viros ex uno hoc effunderat Wolfius (I. N.º

2152. 2160. 2161), seipsum vero corrigit (II. pag.

1131 & 1138). - ⁶ falso possim F, ut apud Uri p. F. vid. p. 6.

23. o. 128, L. Wolf II. p. 1136. - prius Praci

ibn sprat A. 1000 up. Schalschelet (f. 33, b l. 15)

invenitur. - Nonnullis et Matitjah appellatur, sed quare arbitros. -

Cap. IV.

In saccula ²⁰⁴ decimo quinto proximo

dium facit 1415. Schemtab f. Pa-

cobi, medicus Tolitanus, qui libram Tomura

expli

resurrectione. praef. p. 14), ni fallor, haec
 addit: „libri iudaici emunah et amana
 R. Abrahami bilbag ut et R. Schem Taf
 Dereth emunah gado, qui libri non sunt
 duo diversi sed unus.“ fugisset ambiguitas:
 tempore dixisset: liber dereth emunah gadol
 R. Abrahami bilbag, qui a nonnullis
 cum Schemtabu emunoth confunditur.

Ms. latent libri F— De quo Wolf I, 35, IV, Fuid. T. 8.
 23. IV, 755. — Hieronim in meor enaim (c. 22 f. 106,
 b. ed. Vard.) Abrahamum allegat, —

26) 1460. Moser s. Schemtab Chabib, Lusitanus,
 postea Hydruntis commoratus, cuius Abra-
 ham de Walmes sub nomine F— meminit Fuid. P. 8.
 in libro Mich^e Abraham (p. 11. 13. 16. 20. 50.
 53. 64. 65. 68. 80. 82. 90. etc) scripsit: 1) commen-
 tarium in Sechinahalam, F— (ab Abrahamo Fuid. T. 8.
 catalano exarati, ed. Epoli 1538); 2) † —, quae † uid. T. 8.
 omnia inedita. Apud Vri p. 22. c. 120. auctor
~~perperam Moser † — appellatus est, sedet, † uid. T. 8.~~
~~te monuit Wolf. I, 822. — Alter Moser Chabib~~
 recens est, et. 1696. Hierosolymis defun-
 tus. — Confer Schabtai 7 43 et Wolf I. 401.
 821. IV. 755. de Prossi de typ. hebr. — Ferrar. p. 22.
 199. — (cf. el syr. N. 18 cap.

27) c. 1440. genus Aeronis Levitae (cuius † — Vene, † uid. P. 8.
 tus 1608. praeit) ita apud Wolfium (I, 124)

deducitur: Aaron f. Joseph f. Benbeniote
f. Joseph f. Isaac f. Jerachia f. Schemtol
Levitae. —

F vid. P. 8.

29 28 29 1490. Schemtol f. Josephi f. Schemtol (N. 15)
f. Schemtol (N. 12). ~~ut ipse~~ (cf. Wolf III, 1135)
se appellat, scripsit: I) F—, contra Maimoni-
dem ceterosque, quem tamen Masie alafichkor
A. 1495. in F— suis oppugnat: II) commenta-
rium in More-nebochim, quem in scriptis
suis allegant Doffovius, Lehmannius et aut,
tores pugionis Iudaei. III) commentarium ad
Aben-Edram et Levie gersoniden (Bart. V. 406.
IV) conciones, unde apud Gansium (f. 48, 6) ap-
pellatur F— cf. de Rossi typogr. hebr. — Fer-
rar. p. 37 et 43. — 27) ? occurrit in catal.
Paris. eadem chartaceus (N. 352), cujusdam
Schemtol disputationem de anima et mundo
continens.

F vid. P. 9.

Ex antiquo qabrolis
MeKor-chajim invenimur.
tur. — Utriusque

29 28 29 ? Ibidem (p. 23 c. 239) excerpta Schemtol, f
~~#####~~ nescio rationem; cf. tamen infra
cap. XIV. —

Annotationes ad cap. IV.

F vid. P. 9.

a) exemplar ap. Uri p. 69, ubi in calce au-
tor scribit: F—
b) cf. Duchassin f. 134, a. Schallchelet f. 60. Aza-
riah in meorehajim me meorenajim ex. 91,
b. med. (ed. Bural. f. 106, 6), ex quo patet Jose-
phum in Aegypto fuisse. Buxat. Bibl. rabl.
p. 461, Bartolocc. III. p. 330, Wolf. I. 221, 571,

992, III. 426, IV 860. Jerkiel f. 60. col. 4. med. hoc,
cher I, 65. De Rossi de typogr. Ferrar. p. 38;
id, cat. Mss. I. p. 116. c. 177. N. 4. —

c) Daspo. de resurrect. mort. in præfat. et in
opere passim Lehmannia verso german. pir,
ke Aboth, et explicatio, Lips. 1684, p.
435. (p. V. c. 42). — In pugione fidei, duce Ed,
Zardo, ~~in~~ inveni:

- More f. 120. c. 1. fin cap. 42 l. 2. in pag. fid. p. 125 a l. 16 (Walz II, 585)
- Schemtob f. 108. col. 2. l. 2. a. f. — — — — — 560. b. l. 16. (ib. p. 616.)
- — — 109. c. 1. l. 14. — — — — — 575. b. l. 19. a. f. (ib. p. 617.)
- — — p. I. c. 62. f. 45. med. — — — — — 408. a. l. 9. (ib. p. 623.)
- — — — — l. 7. af. — — — — — b. l. 5. (ibid)

Cap. V. Cum gloria Schemtobiorum (bene
nominatorum) crescentibus annis
decreverit, nomenque sensim extingueret
coepit. Iudaei hispani, patria profugi,
nequam se recipiunt, manet aduersum
doctrina tollitur, marcescunt ingenia. Quos
ita in tribus sæculis obscuros inveni scrip-
tores, nunc afferam.

Schemtob f. Uziel ex Hispania pulsus in Tex (30)
abiit. Sic Emanuel Aboab in nomologia (ed
1629) p. 300, ad quem Walpius (I, 1128.) provocat.
Schemel veros f. 62. col. 14, et ind. alfab.) cum dis-
cipulum Traavi Aboab (nati 1432 denate 1492
Crt.) appellat, inque Anno 1540. collocat. adoles-
centulum expulsum Sacculo XVI. inclaruisse

arbi

~~1876~~ 1876

~~certior hactenus sum de spiritualibus, h. 1844 rabbin
num Libermansem nomine Schemtob esterij,~~

~~1718 u. 1755~~
~~1718 u. 1755~~
~~1876~~

Cap. VI. De scriptoribus hactenus. Nunc de
libris, qui Schemtob inscribuntur,
aliqua addenda placet, ne scripta atque
scriptioes promiscua habeantur. —

1) liber Schemtob anonymi (Wolf. II. 1064.)
cabbalisticus in bibliotheca Oppenheimer
riana (quae nunc Hamburgi in tenebris la-
tet) exstat. caeva est chartaceus, foliisque
constat 125.

2) sub titulo Schemtob bis occurrit liber
supra (cap. III N. 9.) laudatus. cf. Wolf III p. 1132.

3) Benjamin f. Laeb. (cf. Wolf. I. 245, II. 149. Se-
chiel f. 148, a med.) conscripsit librum precar-
tionum (ed Sulzbavi 1706) Schemtob katon
vocatam.

4) Tobichem ethicus Ibn. Esrae liber Londini
asservatur.

5) Tobichem auctore Eliahim f. Naphtali
Venetiis prodit A. 1604. vide Wolf I 133 et
tabulam emendatam, ib. II 114, Sechiel f. 168, a inf.

Cap. VII. Ex alto tandem in portum redea-
mus. Postquam suum cuique turmae
Schemtobianae datum erat, reliqui decedant,
et noster Schemtob Palhira vobis
manebit familiaris, in quem si propensio
rei sumus, non nisi aequitate ducimur
cum veteris in opere hoc vitam, si dicere

9) de magis
Schemtobianis

has

Fuid v. 12.

Fuid v. 12.

Fuid v. 12.

las est, idem noster ac solus dedit.
 Nomen gentis est F- Pta et ipse et Sarfa
 faciosissime habent, pro quo et F-, ut co.
 disco aliquot, Sarfa nonnunquam et Sar-
 cobus Romanus scribunt, sumi potest.
 Hinc F- E- O- et - Evitare den-
 bemus. Pronuntio autem Palhira, et quae
 possum inveni Palhera, Palkeira, Phal-
 nera, Phalkeira, Phalkira, Phalahera,
 Phalachera, Phallaehara, Falhira, Fal-
 chera, vitiosa duo.

Et hoc gente, Hispanico origine generata,
 quatuor operibus suis innatuerunt.

fuid v. 12.

1) Moses de Palhira commentarium tiber-
 nois ad Aristotelis - excerptis, eadem
 plar characteribus hebr- hispanicis lecta
 perdifficile A. 1342. ab Acher Cohen de-
 scriptum est apud Rivastellam (I p. 48. c.
 130) et 234 foliis constat.

Fuid v. 13.

2) Nathan f. Sacl f. Palhira scripsit F-
 opus medicum.

III) de compositione sphaerae motuque
 animorum IV) sententiarum medicarum
 collectionem. Omnia inedita. cf. Puat. bib.
 rab. p. 464. Schabtai et inde Jechiel (his in
 indicibus), Bartol. W. 264. Wolf I 901, III
 850, II 931. Uxi in hebr. p. 80. c. 296. - post
 Maimonidem vivit. -

Fuid v. 13.

3) Josephus Palhira nostris Schemtobii pater
 scripsit F- exempl. ms. in Vat. (Part II 816).

Fluid a Bistorfio et Schabtai (quem moisi
solito sequitur Sechiel) librum. Prothit-
Chochma falso tribui, cap. XII. No. 9. demon-
strabitur. —

Annotationes ad cap. VIII.

a) v. cap. VIII. init.; Tarsa in Theor Arizon
(edition. Mantuanae) f. 2. col. 2. med. f. 4. col
2. supr. etc. — ^b Rivantellae I. c. 130.; cod
1283. Deroffianus; Tarsa l. l. f. 41. col. 1. l. 4.
et plerumque in editione Amstelodamensi.
De Jacobo Romano l. lib. III. — ^c Wolf I. 1114.
1125; II. 1133. — ^d Schabtai I. N. 38, 7 15, 2 40. et
inde Sechiel in ind. ; Tama (de quo instr. cap.
XII. N. 11. et cap. XVI. N. 19) et inde cat. lib. Simo-
nis Bardi (Daerdae 1818.) N. 452. — ^e cod Deroff.
142, et Tarsa ap. Wolf II 994. — ^f Wolf I 850. — ^g
Wolf. I. 223. II 1250, III. 1109. Sic Pharesse ben
Israel (conciliatoris p. 191.) hisp. idiomate
scripsit Palquina. — ^h Rivantellae. 130.
Pasnagius, cf. infra XIV, 16. — ⁱ Wolf I 585, 1025.
II. 1133, III 994 et in ind. ; Lexicon Zedlerianum. —
^j L. Junz de litt. rabb. p. 46, et inde in cat. Meid-
mann. libror. nov. (Lips. 1818. Apr.) p. 299. — ^k Buat.
bib. rab. p. 452, 464 et in ind. idem Corri p. 32, Hottinger l. l. p. 41.
^l id. bib. rab. p. 411. — ^m Gafforelli index p. 14. — ⁿ Hottinger synopsis p. 59
Buat. bib. rab. p. 464. — ^o Gafforelli l. l. 20. — ^p
Buat. b. r. p. 306. — ^q Bibl. Taurin. mss. cat. A I. 29. —

שם טוב ב"ר יוסף אבנ' פלקירה

ויהי בשבת האלפים וארבעה ועשרים לשנין שפונים העברים --- בחיל
השמיני --- ויחצו הפנים --- ויעברו השנים בקודת השבעים וקרבו שנת ארבעים

השתחיל בעלמארת העקזוק ובנין השעלים עתס בכדלים

היו עתם באי ספרד --- ואחרים רבים עתם בספרד ועתם פקטוניא ופרובינצה

F (ים אספשיים)

~~III 27, 3; 33, 3; 66, 2 distincte Catalonia a 2200
distinguitur.~~

~~אשר לא יוכלו לראותה ואלו הם השמות אשר יקראו בהם
ל. בעת אשר יבא המלך המשיח ויגדלם ויחנכם ויבשרם ויחיהם~~

עם היות השעה לחינה ודחיקה ויד האופות עליה תקפה וכבוד האבץ ובטל
 החול וכבד ששניהם עליה וכשה הרפתקאות ערה עליה וכל גבר יראה עני בשבת
 עברת צפון ונע ונד פארץ לבקש מצונו והתלצה סובבת פכל - עבר ומכל - צד
 רבוא השוד והשבר עד שתוק לאיש יאברי בחל ולשקוד על גדוש וקבר ואץ
 אדם צדיק פארץ ורפד הפורצים פרץ וכל ולברך ראשוץ וליטול ענה רפה
 ראשוץ.

F (intendo) אל מחלה (אפוד גוליום; אפ) אלבס F

F (אפ) אלבסם (אפ. ק. אפ.); (פלאג) פלאג F

אצטרולאב ≠

(אפ) סופיסטאני ≠

D. in Vayfapfl. Cultus de. thauru in byan. bit. sac. 12 med., ma. 3.
 D. in Vayfapfl. Cultus de. thauru in byan. bit. sac. 12 med., ma. 3.
 D. in Vayfapfl. Cultus de. thauru in byan. bit. sac. 12 med., ma. 3.
 D. in Vayfapfl. Cultus de. thauru in byan. bit. sac. 12 med., ma. 3.

14.

Quem itaque in Hispania visisse arbitror,
in oppido quadam, quod nec Cataloniae nec
Provinciae tum adnumerabatur.

Neque in Maurorum terris habebat sedem, quem
possem de calamitatibus, quibus Iudaei preme-
bantur, queritur, Iudaeos vero, raro a Mauris per-
jacere tamen a ~~III~~ Christianis esse afflictos
omnibus et satis constat. — Ita in libri quae-
stionis f. 2, 6, libris enumeratis dolens exclamat:
„haec effeci, licet hora sit mihi angusta et pro-
trusa, et valida populorum manus nobis incum-
bat, gravius enim lapidis arenaeque pondere nos-
trum est onus, quot infortunia heri in nos
irruunt ~~III~~ ^{unt}. Quisque miseri-
am, quisque iratas videt, quae diem caedunt, virgas, et vit-
tum quaerens migrat errabundus. Sic hor-
ror latera circumdat, undique irruunt ma-
la, donec glebae hominibus dulces videntur, ac
desolati sepulchri incolam esse placet. Nemo
iam in terra pius, dum rebelles argentur;
quisquam laborum immundus aut linguae
mordax en! sanctior in rebus princeps hono-
ratur, primus benedictionem, quicquid bellis-
simum primus aufert. Ita supplices manus
tum temporis Iudaeici scriptores ad eodem tol-
lunt, gemituque libros interrompunt, ut Iuda-
hadasfi Karaeus (¶ precation. Karaeorum),
Lesi Gersonides (comment. ad Lev. 26, 38) Kalonij,
mos (in Eben-bochan), Menaschem (in Zeda

lavorum)

Salomo zeror
(2° l^o IV 69. 70. 71)

ladereth), Abbarbanel (in praef. ante commen-
tarios Isruae), Thorga (in Schebet Tuvai), Zan-
out (in Luchasin), Josephus Cohen (in Dibre-
hajamin), Samuel ^{Ugeda} (in Thidraph f. 20.
col. 4. med.) multique alii.

Voces arabicae, quae in Palhironis libris
occurrunt, dictis obflare nequeunt. Nam
et Surfa, qui arabici sermonis plane ign-
arus erat, vocabula adfert arabica, no-
stex etiam ad ea in doctrinis tantum re-
currit, sicuti nos, deficiente nostray ple-
reginam linguam in medium preferi-
mur. In ceteris hispanis utitur.

Annotationes ad cap. IX.

a) calamitates Judaeorum hispanorum,
quas memoriae tradunt sunt annorum 1142
1180 1196; 1231; 1311 1320 1328 1340, 1348,
1370 1390 1392 1400. 1412 1430 1455 1464
1448 (Granatae) 1492 (expulsoe Hisp.), 1497
(exp. Lucit.) Victus quidem fuisse Judaeis
felicissimum saeculum XIV. Sed nihil
est apud me dubii, in bellis Hispanorum
cum Mauris, Judaeos oppressiones varias
injuriasque esse passos. Si hostium ar-
mis urbes expugnatae erant, in Judaeos
saevitum esse, qui hastes in promptu habe-
bantur, dubitari non potest. Expugnatae
autem sunt ab Hispanis Majoraca (1229),
urbes Valentianae (1234) Corduba (1236),

(o videri licet

2° l^o IV 93, 1; II 38, 4
et 2° l^o N. 47 de cala-
mitat. Judaeor. apic.
in oppugnatione urbium.

Valentia (1238), Hispalis ~~(1240)~~ (1248), Faro (1249),
Mauricia (1265), ~~Alger~~ Aeres, Gibraltar, Tarif,
fa (1290), Maurique indigenae expulsi. —

Quae di ipsorum! F —

¶ vid. P. 14.

¶ v. c. quae vid. f. 40, a F — (= apud Folium) = F vid. P. 14.

(= intendo.) libri graduum us. p. 57 F — F vid. P. 14.

ib. p. 55. F = hispanici est quae f. 36. b. et f. 40,
b. † = (Astragalus) et ‡ = (sopisto cum ter,
minatione † =)

† vid. P. 14.

‡ vid. P. 14.

§ = vid. P. 14.

Cap. X. Fuit noster arte medicus, alludit
etiam interdum in scriptis ad scientias
medicas, et opera medica composuit.
Juuenis quidem amores puellasque carminibus
recinerat, postea autem philosophicos, mora-
les medicosque exarabat libros. More enim
majorum praestantissima graecorum, Ara-
bumque et Iudaeorum opera non secus
quam talmudom legerat, liberalibus artibus
operam dederat, et puritatem eloquendi
aeque ac nitorem praeceteris collebat. Quo
euenit, ut communem scientiarum concu-
tationem in scriptis excolens, quam e
litteris affectus est intelligentiam, non
ut hodierni ^{rabbi} rabbi ad ineptias, sed tam
ad hominum utilitatem et delectationem,
quam ad se ipsum magis magisque erudiend-
um conferebat. Inest itaque in ejus sicut

Mendelsobnii - scriptis sermonis suavitas,
sicut vis non desideretur, nec, quod ad cogi-
tandum incitat, acumen. oratio autem, in-
terna quadam tacite tamen conjunctione cohaeret
sentientur continetur, et defluit leniter,
cum contra nunc ubique raptis commenta-
tionibus tundimur, quas isti scientiis in-
genioque vacui pro sapientia venditant.
Maimonidem, "magnum doctorem" et philoso-
phiam veneratione colebat, utrumque contra
malevolos rabbinos defendebat; vanam autem
astrologiam, consentientibus Maimonide
et Sedaia, ducit minoris. Plura in singula-
rum librorum recensione audiemus. -

Annotatio ad Cap. X.

a) Palkira in quae sit. f. 39, b; Maimon. in
Sed haahasana (de idolatria c. 11. d. 8 et 9);
Sedaia in epistola ad Adereeth (quae et
respp. Adereeth f. 116. col. 3., f. 121. col. 1) idem
in Bechinath - olam c. 10. finem verborum. -

Cap. XI. Insignis est locus in libro
quae sitore (f. 2, b.) Palkiram leturid
lumen non mediocre fundens, quem hic
ipsissimis verbis integrum infero: [-

Cap. XII. Exaravit Palkira nostra viginti
haec opera: 1) F - (poemata) multa
adolescent confecit, sed maxima pars amissa
est

[vid. S. 18. ~~XXXX~~

[vid. P. 19.

est. Haud attamen poesis Palmyrena nobis
 detracta est, quippe variis suis libris ver,
 suis intermiscuit. E libro quaesitore nonnul-
 los huc adjungo: F — F. 19.

2) ϕ = (decisiones pro aegrotis et institutio, ϕ - F. 20.
 nec valetutinis) unum opus mihi videtur
 δ = $\mu\pi\omega$ = alludit ad tractatum talmudic., δ - " 20.
 xcm.

3) $\ddot{\delta}$ = (regimen animae), quod apud Buxtorfii $\ddot{\delta}$ - " 20.
 um (Bib. rab. p. 306.) pluresque vocatur:
 $\ddot{\delta}$ = "quod cordi sanitas est" addit auctor. In $\ddot{\delta}$ - " 20.
 bibliothecae Medicae cat. liber anatomicus
 dicitur (Wolf I. 125). Habuit S. Buxtorfius.

4) Γ = (membris utilitas), an haec verba opus Γ - " 20.
 novum neque degignarent dubitanti oī,
 currit citatur a Sarfa (Menor Chajim f. 127.
 col. 1. l. 20.) F = sine auctoris nomine. - est F - " 20.
 metricè constructus F =. E - " 20.

5) $\uparrow$ = (epistola castigatoria) concide-
 rat factorum honestatem." Nil
 praeterea constat, existant alii hujus no-
 minis quinque libelli; notissimus est Pseudo-
 trisotelis. (cf. Wolf I 227 456 1054, II 137.
 340 874, Bechiel I. 164. col. 3.) $\uparrow$ - " 20.

6) $\mathcal{R}$ = (opobalsamum molestiae), quod la-
 genter exhiberet, apud Buxtorf. (p. 403)
 sine nomine auctoris Schemtob, ad quod $\mathcal{R}$ = " 20.

tamen

tamen indea recipit, reperitur. prodit Bres-
monae 1537. ap. Visenzo Conli cum immi-
tis animadversionibus, iterum Pragae A. 1612.
libelli f. 18. b. allegat Zacharias Porto urbi-
nas (ob. 1641.) ad verba. ¶ (Tr. Berachoth f. 5.
a). constat paginis viginti.

¶ vid. N. 20.

¶ " 20.

7) ¶ = (libellus memorialis), "ubi infestor,
quos lulimus, dies, memoriae prodidi, quos
tidie enim & turmatem in nos irrunt mala."
idem forte quod apud Bartoloccium titulo
historiae rerum a christianis regibus ges-
tarum est.

¶ " 21.

8) ¶ = (epistola disputationis) convenien-
tiam legis cum philosophia declarat.
Schabtai igitur librum recte delineat. Si-
mile quid nostrae in quae sit. f. 29. b. 199. pro-
fert. prodit Pragae 1575, iterum Nib. 8 fo-
liis 15. apud Bart. (N. 284) anonymi Rogeri
havituaich occurrit, quam Wolfius (N. 1050)
nostrae recte vindicat.

¶ " 21.

9) ¶ = (initium sapientiae), ad perlestran-
dum philosophiae finem. "est in
Vaticano in tres partes divisum, ubi pri-
ma de dirigendis hominum actionibus,
secunda de scientiis opinionibusque, quas
Plato, Aristoteles, Hippocrates et Auer-
roes laudent, tertia de philosophia ad bea-
titudinem necessaria tractat. Salvo non
nulli Josepho Salviae hunc nostri

librum adscribunt. Ab hoc diversi sunt: Appud
 Corae astronomicum (apud Nesselium in cate,
 lago Mos. Vindob. VI. p. 155 c. 155 chart. A.), quod
 teute Hendel Manoa s. Semariae, versis est
 libri arabici anno 748 confecti. Appud thea,
 sagivum et cabalistivum Alexandri Lucio
 kind (1708). II) liber moralis Eliae de Tadar
 s. Mesir (1575), qui novissime a. 1811. aditus in
 que Dortonis libris memorato semper intelli,
 gendus est, ubi F = citatur. — epitome Venet. F. vid. p. 21,
 1600 et Bavaricae libris prodit. III) Salomonis Ru,
 dae Leonis grammatica hebraica (1690) tituli:
 principis de sciencia y grammatica hebraj
 ca. — Et etiam Wolf III 269 et 823. —

10.) § (liber graduum), de quo uberius ^u ~~in~~ libris § vid. p. 21

11.) § (quaesitor), anno 1264. confectum est opus. § " " 21.
 Minus accurate definit Schabtai: = NovT uii " 22.
 enim collectivus, haec rhytmica, illud soluta ora,
 tione ingrediens, sed potius arte est sedifica,
 tum apud, ubi ornamento in istor versus aptis
 locis adnisi sunt. adaleocens homo, ab sapien,
 tiam inuestigatam quaesitor nominatus in,
 graduatorem, cum variis hominibus de scien,
 tiis disputans, scilicet cum civite, lerti,
 artificis, medico, pio, grammatico, poeta,
 orthodoxo, dacto, arithmetico, geometra, op,
 tico, astronome, musico, rhetore et physico.

post

postremo autem, nullius doctrina sola
contentus, a philosopho viro, qui philosophiae
(divinae sapientiae) coronam imponit, de
finibus studii benigne edocetur. secunda
pars libelli versibus ammis caret. laudat
ibi (f. 27. b.) pactam ignatam F =, librum,
que mibetor happeninim (f. 27. a) a quo
extraneum appellat. Ms. habuit Budor,
fius habet quoque Oppenheimerus. prodit
it Hagae 1749, de quo cap. XIV. N. 19. fusius
mibi differentium erit.

Fuid T. 22.

Annotationes ad cap. XII.

F " " 22.

a) ~~F~~ alter F = est Nehemiae Kalamiki
(f. 1413), ms. perg. in Tat.

† " " 22.

b) in libro † = qui a Salomone f. Porephi
Cohen Inayd auctus prod. Amstel 1750.

‡ " " 22.

c) in praefatione † = Waldius (I. p. 82. not.
n. ib. p. 1000), de Zador Wahl et Anno
908. loquens, committit errorem.

Cap. XIII. Ceteros Palmirae libros a duce
descripti inquiramus oportet, sunt
enim:

Γ " " 23.

12. Γ = (doctor doctoris) commentarius ad
more-nebochim illustrandum, ab
Abrahami abulafia hispani opere cab-
balistico, quod praeter Maimonidis men-
tionem (Wald. I 30 III. 10) est, plane distinguen-
dus; conjectus est ab auctore anno 1280.
exemplar ms. apud de Rossi (cod. 142 N. 2).

22. Phil. 22.

F יוסף בן-אבות
 F על הנקבות הפפט
 † אסף המזכיר
 † חובת חלבות

23. Phil. 23.

∟ מורה המורה, 12
 F הַתְּנַצְלוֹת לְסֵפֶר מוֹרָה, 10
 F בְּיֵאוֹר הָרַב הַמּוֹרָה עַל סֵבֶת הַמְּחִלְקוֹת, 14
 † זְעוֹת הַבְּלוֹסוֹפִיִּים, 18
 † אִי־פִסְטוֹ

24. Phil. 24.

∟ פִּירוּשׁ עַל עֵשֶׂלִי, 19

inae sapientiae coronae

25a (+ ad Philm 25:

Manasse ben Israel in concil. p. 191 ita:

quoniam et Plato ipse etc. -

invenitur. (++)

Catalogue quoque Parisiensis cod. 239 N. 1.
commentarium in Thore continet aucto-
re Schentob; — quoniam?

13.) F = (apologia pro libro Thore) contra F vid. 9. 23.
rabbinos gallos. eadem ms. apud de Rossi
eodem volumine contentus, anno 1440 de-
scriptus, in cuius fine auctor testatur,
esse opus a se anno 1290 confectum.

14.) F = (explicatio totū Thore de causis F " " 23.
dissidii), est in Vatic. (Bart. II 407)
et Laurini (Risantella I. c. 113. folio 193). —
Apud eundem Bartoloccium existant:

15.) de intellectu humani imbecillitate;

16.) de vanitate mundi; et

17.) de materia prima aliisque principis
physicis. —

18.) ♂ = (Sententiae philosophorum). con- ♂ " " 23.
pitatio librorum Aristotelis, quos ex
arabico omnes hebraice convertit R. Sch.

S. Palm. — Mt. Sic Buxtorfius, vel patiens ♂ " " 23 ~~###~~
Parabius Romanus, qui certe ♂ = eadē
tuo erat (cf. Buxt. Bib. rab. p. 436 et 441).

Aliter Wolfius (II 133), quem M. P. Gung
in opere suo nostra aetate parum digno
sequitur. Diversi sunt libri Samuelis
Fibbonivae et Praeci Albalay a Sarfa
(Mehor Mehor Chajim f. 115 col. 4.) laudati.

19.) Γ = (commentarius in Proverbia) Γ " " 24.
~~liber III~~ quem auctor in libro Hamaloth
ipse citat.

Fuid. P. 24.

20.) F = (com. in Pentat.) in praef. apologiae ipsae adducit. —

21.) Fragmenta apud Sarsam, de quibus caput sequens conferat.

annotatio ad cap. XIII.a) Alphabetische Liste aller yslafischen Buchstaben
Südiens, Lizzig 1814, 8) p. 442. —Cap. XIV. Præterea nunc ad ea, quae ad
Palhival illustrationem, quaeque ad
cognitionem suscepta sunt, involvendis fin
occurrant, scriptorum testimonio.1) St. 1368. Primus obviam et Samuel Sarsa,
(F =) qui in praefatione in MekorchaJim
refert: et citatque in opere nostram locis
XII, quae hic consigno:

Ms. 3 col. 3. l. 3-9. ft. f. 4, 6)	Ms. f. 19 col. 2. l. 26. 27. (A. deest.)
4. — 1-16-21. (5, a)	22. — 1-19-23. (f. 31, a)
— 2-6-9. (deest.)	26. — 1-24-38. (37, a)
— 3-19-20. (deest.)	28. — 3-15. a. f. 7. (43, b)
— 28-29. (deest.)	29. — 3-16. a. f. 15. (44, b)
6. — 3-3-10. (deest.)	— 3 a. f. col. 4. l. 3 (deest.)
10 — 1-20-25 (deest.)	40. — 3-15-20. (f. 60, b)
— 4. " 9. 24. (f. 15, b)	66. — 3-17 a. f. 14 (95, a)
11. — 1. " 9. 16. (16, a)	69. — 3-4 a. f. 1. (97, b)
— 3-13-18 (17, a)	71. — 1-3-29. (98, b)
15 — 2-22 a. f. usque ad col.	92 — 3-8 a. f. — col. 4. l. 7
3. l. 8 (f. 23, a)	94 — 2-13 a. f. — 10 (122, a)
deest. lineas ultimas.	
Ms. f. 103 col. 4. l. 14. a. f. usque ad f. 104. col. 1. l. 7 (A. f. 123, b)	
— 115. — 4. — 7 a. f. " " — 116. — 1. — 5 (A. f. 147, b)	

Necio Sarsio an loca haec, quae 213 linearum sum,
nam efficiunt, in memoratis nostri libris

iam reperiantur.

De aetate Sarsae omnes falluntur. Lucuth
(in Suchasim f. 134, b l. 3) quem Davidus Gans
(ad annum ~~F~~) exorribit, cum incredibile Fid. 8. 25.
errore in temporibus expulsiōnis Hispani-
cae (t. 1492). - Wolfius vero historia qua-
dam seductus (II p. 118) in anno, qui anno
1463. remotior, collocat, deceptus uterque.
Sarsam enim anno 1365 jam floruisse mihi
est persuasum. Unde de proximi, exponam
(h.) Allegat scriptor in Menachem-chajim
nos judaeos scriptores.

- Salomonem Gabriel (a 1050)
- Isaacum alfasi (ob. 1103)
- Salomonem ~~Salomoni~~ ^{Salomoni} (ob. 1105)
- Judam f. ~~Salomoni~~ ^{Salomoni} Bileam (Aben Ezrae praecceptorem)
- Maimonidem (ob. 1205)
- Davidem Kimchi (1190)
- Samuelem Tibbon (1200)
- Abrahamum f. Maimonidis (ob. 1254)
- Nuchmaniden (1250)
- Isaacum Salhar (quid. Wolf 1684 ~~F~~) Fid. 8. 25.
alio (vixit ante Alphonsum.)
- Shemtolem Palmira (1264)
- Mosen Tibbon (1250)
- Isaacum albalag (1304)
- ben Caspi (1330)
- Salomonem Epolitanum (1353)
- Mosen Narbonensem (1358)

David

28.

Tuid s. 26.

F" " 26.

F" " 26.

F" " 26.

φ" " 26.

⚡" " 26.

♂" " 26.

♀" " 26.

♀" " 26.

Davidem ibn Γ = (f. 94. c. 2) cf. Wolf III 388.

Josephum ibn F = (f. 87. c. 2) cf. id I. 501, 526, III 394.

Josephum Schalom a duobus apud eund. (I 564, III 426.) diversus est.

Salomonem ibn F = (f. 86. c. 1, 90. c. 1.) Wolf (I 1054, III 1040) habet F.

Isaacum f. Josephi f. Borachii

Jonathan

Simonem

Isaacum f. Marthin

(?)

Abrahamum altabib (f. 49. c. 4. l. 11.) (cf. Wolf. I. 32 1080, III 21, 1064.)

et Jacobum φ = (f. 87. c. 1. et 90. c. 1.) qui uterque Sarfæ erat familiaris.

Nullus igitur, qui post 1360 floruit, allegatus, ne Gersonides quidem († 1370), neque Josephus Albo.

B. Maimonidem forma abbreviata ⚡ = ⚡ priorum modo, non ⚡ = uti recentior, res, scribit.

C.) pari sæculi remotioris more legit arabes, laudatque Elrafi Abunazar, Averroem, ibn Tofail ⚡ (f. 67. c. 1.)

D.) varios commentarios judæorum, qui nondum translati erant, hebraice et arabico sibi conspiciendos curavit.

E.) de Mose Narbanensi, tanquam de viro paulo ante florente laquitur. f. 6. c. 1. l. 14. a. f. de primis laudato dicit ♀ = et

superius hoc modo (29, 2; 42, 3; 55, 4; 72, 4; 77, 3 etc.).
 I. non tantum diocipulos Narbonensis a se
 uisus, sed hominem etiam, apud quem Narbo-
 nensis lapides sinaitos inuenerat, abhinc
 paucos annos Barcinone fuisse hortatur.
 lege historiam f. 55. c. 4. -

G.) De peste ibidem narrat. Peste pestif
 anni 1348 intelligenda, ubi Sadaeos ea
 de causa exagitatos manifestum est.
 H.) in fine libri Mehorthajim uerbis
 affirmat, Confectum esse opus A. 1368, quae,
 cum editio accuratissima esset, nequiquam
 Woltius mendosa arbitratur.
 narratio uelam de Sarsae uide comburio
 mere est ficta. Nam

A) nullibi iudaeis mos, comburere hereti-
 cos, nec unquam ius suppliciorum datum
 erat.

B.) Isaac Hanpianthon, qui A. 1463 obiit,
 Sarsam, qui iam 1368. libros scripserat, mos-
 ti dare plane nequiuisset.

C.) Sarsa, Maimoidis arsecla, acriter aeter-
 nitatem mundi impugnat (f. 3, 3; 80, 3; 107,
 1 etc.).

Samuel Schullam Schullam autem (A. 1566),
 qui in additamentis ad Buchasim (f. 134, 6)
 narrationem uelam hanc primus affert, ipse
 dicit: [= „audiui.“ Fieri poterat ut Strivena,] uid. ff. 27.

Fuid v. 27.

F " " 27

φ " " 27

(hebraice F =), quoniam Sarfa ipse reputat
verbis (f. s. c. o. l. 15): F = cum Sarfa
cognomine φ = esset commutatus.

Quamobrem Samuellem omnesque, qui repe-
runt, deceptor puto. — Sarfae Mehor-
chajim est, quem in scriptis, Azorias
et Gerson laudant. —

Annotationes ad cap. LV.

a) non Sixoa (S. F. Beddi intrad. ad hist.
philos. hebr. Kalae 1720. p. 175). — 6 princeps
editio est Mantuae 1559. mense Adar
cura Samuelis f. Masio ~~facta~~ foliis
130 constant. folio quaternae columnae,
columnae 54 lineae inveniunt. ne unam
quidem typographi mendam reperiri. Altra
est Amsteladamenfis t. 1722. curante
Lase f. Nachum f. Gerochon, qui vero apud
Sarfanum non integram a se editum esse
ipse (f. 32, a) fatetur. —

γ) a Jacobo hoc f. Salamoni, varia ibi
Ebrae et Salomonis Saich arabice scripta
in hebr. vertenda curavit.

δ) dictionem a R. Buatorfer (in praef. versio-
nis More p. 15. ed. 1629) signatum testatur. fa-
milia Albandari Goli Saei. XVII. adhuc
floruit. of. approbationes resp. Mofis Ja,
out (Venet. 1761.) et Wolf II 441. — F = φ
Schickard Saich p. 171, Bartolocius II 401.

Fhaud observatum. —
cf. annot. fol. 87.1. Sarfa
re arabici

F " " 28.

Manasse f. Israel de creatione p. 9. *Rafna*,
 quod in hest. iud. III. p. 87. *Höcher. nov. bibl. V.*
 126. etc. — *Bystrarius* f. 144, a (f. 194b ad *Perol. citat*
metor. Chajim f. 83. 3.
 i. f. *Gerson* (talmudicis iudaeis argumentum
 et confutatio, f. ed. Lips. 1722) laudat (R.
 Samuelis) *Sarfani* operis:
 f. 4. (p. 402), 14 (362), 15 (300), 19 (363), 29 (257),
 39 (316 et 327), 45 (402), 66 (425 et 460), 108.
 (171), III (291 et 296), 125 (402). — ad monuit iam
Buxtorfius in bibliothecae rabbinicae
 p. 378. —

Cap. XV. ^{Propter} ~~Nullum~~ ^{Manasse} ~~Sarfani~~ ^{neque nullum}
 iudaeum scriptorem, qui nostram laudat,
 nec ullam quidem, qui citat. *Schabblai*
~~in~~ *Buxtorfium*, *Schabblaium*, *Sethiel*
 excoribit. ^{inde} ~~annua~~ ^{ne} ~~pro~~ ^{pe} ~~quo~~ ^{pe} ~~qual~~ ^{ne} ~~nunc~~ ^{pe} ~~relate~~
 nus sum; ^{fontium perorior} ~~et~~ ^{nel} ~~historica~~ ^{del} ~~librorum~~ ^{del} ~~vel~~
 recensio ~~de~~ ^{historiarum} ~~rabbinicis~~ ~~diffusa~~
~~time~~ ^{vacari} potest.

2.) et. 1470. Descriptus est codex supra
 (cap. XIII. N. 13.) allatus.

3.) A. 1492. Joannes Picus Mirandulanus
comes tria volumina hebraica grandi
 pecunia acquisivit, quorum unum nostri
 librum graduum continebat. Picus ipse
 (de hominum dignitate, in opp. Basil.
 1601 p.) dicit: hos ego libros non mediocri
 impensa mihi cum comparatione summa

diligen

diligentia indefessis laboribus cum patre,
 Megissem, vidi etc. Seldencus non alienam
 putat, eodem esse, de quibus Ferrariae
 1492, 30 Maii nepotis Francisci hoc mo-
 do scripsit (app. p. 360) (ad 1495 Bonon. p.
 282): incidere in manus meas li-
 bri quidam hebraici, in quibus jam
 perpetuam hebdomadam assiduus fui
 dies et noctes, ita ut pene me exco-
 cauerint. Est enim hinc ad viginti dies
 discessurus, qui huc libros attulit,
 Siculus quidam hebraeus. —

M. A. 1577. 1578 prodit Pragae nostri episcopi,
 tota disputationis. —

S. A. 1584. prodit Cremonae apobalsa,
 mem. motestiae. —

B. A. 1610. iterum prod. Pragae Episc. Disp. —

F. A. 1612. iterum ibid. prod. apobalsa, molest.
 cura Sacobi Serfon. —

Tuid. 7. 29.

9 §) Sacobus Romanus (= ut apud
 Wolf. I 614) Epoli rabbinus eruditus,
 Harlaei de Sandij in hebraico praecceptor,
 Antonio Legere amicus, ipse librum
 graduum descripsit. Joannique Buxtorfio donec
 misit. Plura de Sacobo apud Bux. bib. rab. p.
 362. 436. 478 436 459 466. (ibid); eund. in praef.
 Casri. Wolf. I. praef. p. 4. in opere p. 443, 488, 614.
 I. p. 1305, III 529, Calomediurn in opp. p. 252.
 Richardum Simonem in epist. select. II, 95. de
 Rosfi in cat. tom. I. p. 154. praesertim infra

in libro tertio. —

- 10*) R. Buxtorfius silius modo laudatus quatuor
nostri libros recenset: T = (p. 306), F = (403) T vid. T. 30.
F = (441), F = (452) † = Josepho Palmarum F " " 30.
(464) adscribit. Plura in libro tertio. — F " " 30.
- 11*) De Proffe (in cat. II. p. 135) recenset c. 1283 F " " 30.
excerpta Josephi medici († =) ex nostri † " " 30.
libellis continentem. Josephusne ceteris † " " 30.
(et. 1630), an alter saeculi remotioris hic
intelligendus? (cf. Wolf. I. 138 540 IV 34, 424). —
vid. Buxt. b. r. p. 321.

12*) Joh. Plantavitius scripsit bibliothecam
hebraeam (Ladovae 1644), ubi aliqua nostri
recenset, uti ex Wolfio et Bartaloccio cognos-
ci. nec vero mihi contigit, opus plantavi-
tianum perolvere.

In F. St. Hottingeri scriptis nihil de nostro
decegit.

13) Carolus Gaffarellus anno 1650 tria ista
Pici volumina Venetiis eruit, indidemque
eorum elaboravit. cf. lib. III.

annotatio ad cap. XV.

a) vide Buxt. bib. rab. p. 435. item Poam. Lege-
ri hist. eccles. evang. vallium Pedem. (Lugd.
Bat. 1669) I init. et II. p. 559. —

Cap. XVI. ¹⁴ Joh. cum Fabio Bartaloccio,
^{thae}
qui Schab~~ium~~que Wolfic~~um~~que invita-
vit, litteris rabbinicis noaa lux ~~quidem~~

castra

caorta est. Attamen mole pressus, caducibus
 pervolvendis quidem erat indefessus, sed
 minus assiduus perlegendis. Quare, quae
 affert non raro incerta vel parum probata.
 Mihi non sufficit, opera nostri enume-
 rans, quem de quatuor in Bibliotheca Pa-
 triana esstantibus nihil fere refert. in-
 ter libros Palkiranos falso admittit concio-
 nes Schemtobii undevicesimi (v. cap. IV. N.
 19.) (cf. Bart. t. IV. p. 404.). Socius erroris edi-
 tor est Imbonatus. —

14.) Schabtai f. Josephi meschorer, polonus,
 in libro $\text{F} =$ (Amstelad. 1680), nostrum,
 necis quibus testimonio adductus, in
 anno 1589. collocat. recenset non nisi 4
 opera: quaesitorem, epistolam disp., epis-
 tolam disp., epistol. regiminis animae
 et opobalsamum molestiae. vide Wolf.
 I praef., 1024. IV. 1004. IV. 969. —

15.) Placcius (ob. A. 1699.) Vinc. in Gabrie-
 lis Gradder theatro rabbinorum
 anonym. (theatr. anonym. Hamb. 1708 p.
 680- fin.) duo nostri opera, pro anonymis
 habita, nec ipse adscripta enumerat, nem-
 que (N. 14) $\text{F} =$ (sic) et (N. 404.) $\text{F} =$ citat.
 Buxtorfium, Bartoloccium, Hottingerani
 et Schabtai. —

1776.) Baonagius in hist. Jew. (Rotterdam. 1704)

~~Fuid. A. 00.~~

16) Spinnunggr Irat.
 (Cuesch. 7. 1739)

F " 31.

E " 31.

b. v. p. 1790 exoribus scaturit. Un autre Schen-
 tov, inquit, filius du Joseph Palheria, qui
 natus ad seizieme seculo etait non secula-
 ment^{quidam} predicatore, et fuit imprimere ses ser-
 mones sur le Pentateuque et sur les prin-
 cipales fetes de l'annee. mais on estime
 sa lettre de dispute, Aggheret-hanick~~hauich~~ haviouach
 dans laquelle il examine s'il faut pre-
 ferer l'etude de la loi à la pieté, ou
 la pieté à l'etude de la loi etc.

18) Johannes Christophorus Wolfius, virgens
 qui coelum hebraicum humeris fert Atlas
 Palmaris vasa et ipse vacillat. Ullum
 nostri Tars^{ave}~~ave~~ librum ab eo lec-
 tum via credo. attribuit Palmaria (tom. I.)
 Menor Chajim et (tom. II.) disputationem cum
 Petro de Luna, abjudicat autem historiarum
 librum.

19) Rechiel (viroort. 1420), de quo supra cap. II.
 19 annot. 9, nil nisi Schabtai exscriptor est.

20) alg. Uthoff

22) Mordchai Tana, judaeus, primum Burdi-
 galae, dein Hagae commorans, librum quaeori-
 torem, cujus exemplar ms. habuit, prelo tra-
~~didit~~ didit. produit Hagae 1729, 8. foliis
 VIII. et 43 constant, cum sparsis notulis Ben-
 jamin f. Chajim Mali Cohen, qui plurimum
 auctoris sensum bene intellexit, dedicatus

(f. Collect. 1747)

21) Biacioni

[vid. p. 32.]

36.

vixit parnasim Burdegallensibus, approbatus,
que a quatuor rabbinis, inter quos Majim
Joseph David Azulai ⁹ videre est. appellat
Tama nostrum (in titulo) F = (100107/1021)

Fuid. N. 32,

23) Rod. de Castro.

24) Azulai 281. 22.
f. 49 b. N. 22.

25) Saravalla

26) ~~26)~~ R. B. de Rossi in egregio catalogo suorum
Talsirae libros ms. offert. I) Doctorem docto,
rio II) apologiam pro More, de utroque op. cap.
XIII. N. 12 et. B. IV) librum graduam, de quo lib.

III. vid. —

F " 33.

27) ~~27)~~ Uri Zebi ~~librum~~ ²⁸⁾ in stein librum (Sabbathai
iterum) (Talsirae 1806, 4) imprimendum
curavit, alteraque tomo auxit. ad Sabbathai
verba: ~~F =~~ recte editionem Haugensem memo-
rat. sed falsum tituli annum (1772) addit.

A 33.

28) Jung

29) ~~29)~~ Postremo ipse sum, qui in libello "flera
über im rabbinij für Littorale" Berolini 1818.
edit. (p. 46 599) aliqua de nostris, de quo libro
graduam, deque hujus operis editione mihi
curanda narraui. De his quae plura mihi

2) ³⁰⁾ Leo Saravall

dicenda, alibi,
si Deo placeat, bene-
vole lector! invenies.

~~dicenda in libro terti...~~
annotatio ad cap. XVI.
a) haec Azulai approbatione nonnullisque
ejusdem scriptis ad spectis, dicta quae in li-
belli mei p. 29 et p. 34. protuli plane retrai-
to. confirmat hoc doctus Leo Saravall j. s.
datus in epistola, quam mihi Sergeant
pripit. Azulai ut ceteri rabbinus ~~est~~
~~est~~ est.

Cap.

~~Page VII~~ No libri graduum explicitus,
 nec progressurus, tabulam chrono-
 logicam (in libro primo usque ad Palhira
 etatem per octavam) adnecto, e qua patet,
 subepta signanos etiam in hoc aevo
 veteris exalluisse.

Anno	Hispani (Lusitani Proim. ciales.)	Ceteram regionum Palaest.
1228.	Josephus Palhira	Isaac f. Samuel. ^{aa}
	Simon Palhira natus	
1230.	Moses f. Jacobi Cozzo (F. ^{ro}) (denat. Toleti.)	David Chaba Neopoli. ~~F. id. 34.~~
1232.	Jacob Elbamoni f. Simon tatali, interpres (L. ^{ro} p. 402.)	David Kimchi auctor superstes (W. I 300) Bechai f. Moisi Saragossae.
1233.		Jacob cor belenensis Kabbalista ob.
1236.	Abraham f. Nathan Tarchi (Seneli) Elia, Kam, Mordechai avus, Toleti.	Baruch f. Isaac in Hisp. comorans.
1238.	ob. Ezra Kabbalista.	ob. Eliezer metensij ^o ~~F. id. 34.~~
1239.	Manoa Levita explicat Maimonidem.	(*)
1240.	Huberum Moses f. Sa- solii f. Ezra granatensis, po (gram. et rhetor.)	Eliezer f. Daed Levita (Talmu) Elasar f. Judae, Hormatiensis, po, theolog. et Kabbalista.
1241.	Perez f. Isaac gerundensis, po, Kabbal.	Moshe Kam f. Mosi (= ~~F. id. 34.~~ ob. Anson moguntinus. ^o ~~F. id. 34.~~)

38) Anno.	Hispani (Lusitani) Provin- cialiter.	ceterarum regionum Iudaici.
1244.	Isaac Latif, astron. philos. geogr. ob. Meier f. Tadroobur, genitor. 1245 + Abraham Cahal	ob. Joel haëssi. ob. Elasar f. Timfon.
1247.	Isaac f. Sulaimi, medicus	Joseph f. Aaron Cohen (captiv. legg. Mafio), Arabiac (Ani 530 300)
1250.	Jonas f. Abrah. (ob. Toleti).	Isaac f. Mafio, Vindobonensis
1259	Abraham f. Leonis crelenjis de "	(succinate gomaram comento.)
1254.	scribit Marcione opus quod typ. theolog. Abrah. f. Jud. barcin.	ob. Abraham f. Maimonides. David f. Abrah. f. Maimonides.
1255.	Isaac f. Sifstabb. Alphonosin.	Jacob f. Ruben Karacius.
1256.	Iuda f. Mafio Cohen, Tolotan. interpre.	Kalonymus Lusensis
1258.	Jacob Seratilia (habbal) sepult. Segov. Salomo f. Joseph f. Mafio, interpre.	Bethiel parivinus Samuel f. Salomon. Mafio, cogn. Abn de Karnefonat.
1263.	Sept. Meier Cohen Narbo, renfis ob. Toleti. Oct. - Schemtob Palhira 10 operibus finit; quæsitio, rem incipit.	Benjamin A. 1260 in Italia
1264.	Schemtob f. Isaac, de Stefanus. Aaron Levita I. ob. David Cohen ob. Salomo f. Joseph f. Amiel ob. Sona f. Samuel, grunden, alle Jonas f. Greenbau. 1748. - fi; ob.	ob. Abi haëssi, moguntinus.
1269.	Mohammed ibn Isaac med. tolotan.	
1267.	Sept. - Moses Nachmanides gerunden	
1268.	Abraham f. ee gramat. ob. Isaac f. Salomon. Sahola, poeta.	obit Bethiel in Germania.

Finis 1265.

ob. Salomon f. Ali, Toricom, fir.	
1270. ob. Nissim condicator Moses Tibbon, granatensis, in interp. Garson f. Salomon catalan. (hist. nat.) Salomo medicus et interpres Elias f. Isaac carosponensis (decerent)	ob. Isaac Naos f. Josephi, Tabelensis (E) Fid. 7. 37 p. no.
1272. Chajim f. Israel, Tolleti, fribra (Wolf. II. 296). Levi Cohen in Aragonia (2. 1. 673. rabbi.)	Mordechai f. Schosafa (poloni) Ruben f. Chajim Zebid (explet.)
1273. Nathan hamathi, interpres. Samto b hispalensis.	Joseph (Chajim Gallus) (cf. Wolf. I. 329, 556. II. 394, 420.)
1280. Schemtob Palhira confis. cit libram More hamore. Joseph f. Judae Lavuth gran.	Isacabus Venetius (Wolf. I. 14.)
1283. Ob. Pedro de Leuita hispalen. fir.	Ischuda f. ~~Isaac~~ Eisvor.
1284. Serathia f. Isaac, barino, nensis, interpres. Kalonymus interpres. natus (Wolf. II. 14, et Uri p. 68 & 367.)	Abraham et Meier f. Baruch Rothmans. bungenfis (donat 1305.) Mordechai f. Hillel, Auftrist, cur (donat 1310.)
1285. Zacharias pseudopropheta (Barz. II. 814. IV. 484. Wolf. I. 354, II. 243, IV. 814.)	Pinchas Starwitz Cracovinus, fir (v. Bethiel p. 58 col. 3. med, et. ind.) Salomo nepos Simsonis, Ptolemaensis (cf. Buch. p. 133, a. l. 1.)
1290. Schemtob Palhira apolo, giampolit. Moses Legionis, fir.	Fid. 7. 36

Anno.	Hispani (- Lusitani - Provinciales.)	cetera (in regionum) Pedaci,
	Joseph f. Salomon f. Ruthia castellanus (grammat.). Levi f. Abrah. f. Chajim (gram.) Abraham Tomaelius, medicus. (in regno Maur.) ob. Menathem de ^{va} ~~Pedaci~~ ^{ti} (ut in approbatio ante h[ab]et). (philos. iurisc. et interp[re]t.) Salomon f. Abrah. Adoreth barcin. Chajim f. Samuel f. David, tudelensis (libri morales.) Beshai f. Acher, caesar August (exeg.)	
1203.	ob. Ithron Levita I barcinonens. f. Toletici (in Tolet. legum 613.) ob. Schemtob Legionensis.	
1204.		Araron f. Josephi Naracis Ipoli.
1205.	Samuel bombaxiste (gram. interp[re]t.	
1207.		in Insula Creta scriptum (in esaratum?) opus astronomicum. mii. Praati ~~840.~~ = (cf. Bart. IV. 840.) ³⁰
~~Fid. 7. 34.~~	1208. Sedaja happenini f. Abrah.	
~~F. n. 34.~~	F. Jacob f. Mosi Achfau ^{ann 2} = interp[re]t.	
~~34.~~	1300. Iwaki f. Jacob de lates neposicianus.	ob. Perez f. Seichelis parisiensis Acher Sechelides graf. may. [?] ^{ann 2} (ob. in Hispania anno 1327) Simeon hadarschan (?) Reofurt.
^m 1302.	Jacob f. Machir, interp[re]t. [Cordubae, Hispali et prop. Adoreth No 395.] Monte pefulano.]	

a) occurrit in qu. et recop. Meier Rothens-
burgensis (Pragae 1608, 114. folio) f. 48, 110,
52, b et f. 112. col. c. sub edito maguntino anni
1220.

a) falso in hoc anno poctam Immanuel col.
locant. allegat enim in mechabroth/Baro-
lini 1496, 4) f. 82, b. l. 2. Moser Tibonid. et ib.
f. 210, b multa de interprete Kalonymo, et
1817. 599. claro, refert. —

b) Azarias in meor enaim f. 94, a (f. 115, a ed
Berof.) de vidive, inquit, exemplar commenta-
rii Maimonid. in Pasch-haschana, in cuius
calo~~m~~ Maimonidis nepos addidisset. Fuid. p. 37.
Eundem puto, quem Meier f. Baruth in
qua. et recop. (Cromonae 1554, 4) apud Vico-
zo conti) f. 21, a, 28, b, 38, a, magistrum in
Tallia appellat. Plures nullibi laudati
in hoc opere occurrunt rabbini, v. c. (f. 107,
a N. 312) Eora monator forte c. An. 1260 —

c) f. Meier f. Baruth l. l. f. 21. a, 24, a, 30, b,
38, a, 44, b, 64, a. edito Maguntino anni 1220.
f. scriptum inter ceteros inveni Baruch
f. Samuel abi haevri. —

e) ^{ix} ~~per~~ mensⁱ ^{elul} in Palaestina venit, et
ejus comment. in Pentateuch. f. 156. col. 3.
b. 19 — El vulgo bedraphi, ab Abrahamo Cal,
mesio (in Minne-abram f. 53.) bedarsthi,
melius biderfi pronunciatum, quia urbo Fuid. p. 38.
latine biterae vocabatur, f. Wolf I. p. 401,
III p. 283. —

f.) alter ^{N.} Nisim in resp. Adereeth 243 or,
 currit. tertius est f. Ruben f. Nisim ges
 rundenfis, Alphasi explicator. in ead
 que et resp. omnia inde a resp. Baccid
 sentia a recentioribus inserta mihi
 videantur, ut cetera praetermittam, f. 76.
 a Annus 1374. adspicitur. -

g.) of. Gersonis Schear-hafsharnajim
 f. 35, 6; forte idem apud Wolf. I 1082, II 1066. -
 h.) of. Abarbanel ad Parvam f. 29, a; quaepl
 et resp. Nisim f. 31, b. - Wolf. I 484. fallitur. -

idem gl. f. 8, 4; 28, 2
 et 120, 1

i.) Meier Prothenburgerfis et Meier f. Baz,
 cuius idem est et unus vir, ut e respon
 sis ejus (in resp. Adereeth f. 201. sqq. Tres
 monae 1554 [editio ferrara est]. Pragae
 1608. f. e. cad. mo tov Chajim Ulma Furthia,
 ni prodierunt, immixtio aliorum fere
 triginta responsio quaestionibusque
 divisi. Adereeth et vivi (N. 689) et moskui
 (730) meminuit. Suihosin haud oppugnat.
 Nam f. 133 a l. 20. non Meierum (qui jam
 A. 1505 erat denatus), sed Mardocheum
 (discipulum Cotsensio et Meieri (Baruch)
 A. 1310 ab ipse admonet. Wolf. II. 669. non
 bene est interpretatus.

k.) in resp. Adereeth 1249. occurit Isaac
 f. Judae ~~###~~ Perpiniani. vide tamen
 W077

~~###~~

Wolf

Wolf I 670, III 586. —

b) *Itzoriar* c. 19. (f. 96. b. ed Berol.) utitur
 Salcut et. 1310 scripto-
 my non rabbinic modo hoc aevo plures
 fuerunt (vid. Sechiel in indit., Wolf I.
 490, et gau. et resp. sapra recensit.),
 sed multi sine dubio interpretes philo-
 sophique et medici Hispani, quorum
 actas non dilucide ab historicis illu-
 trata est.

---

emendanda.

omnis est p. 9. *Schemtobiorum* vicissim sexuy.
 26.) c. 1490. *Isaac* *Boas* f. *Simeon* f.
Abraham f. *Schemtob* e familia
Baruch, de exilibus cataloniae vura,
 vit A. 1534 editionem altari *Sabias*,
 netensem (Wolf. III. 541. *Recher* II 204).
